Isaiah 1:1-1:27

Isaiah 1:1-27

(1) The prophecies of Isaiah son of Amoz, who prophesied concerning Judah and Jerusalem in the reigns of Uzziah, Jotham, Ahaz, and Hezekiah, kings of Judah. (2) Hear, O heavens, and give ear, O earth, For the LORD has spoken: "I reared children and brought them up— And they have rebelled against Me! (3) An ox knows its owner, An ass its master's crib: Israel does not know, My people takes no thought." (4) Ah, sinful nation! People laden with iniquity! Brood of evildoers! Depraved children! They have forsaken the LORD, Spurned the Holy One of Israel, Turned their backs [on Him]. (5) Why do you seek further beatings, That you continue to offend? Every head is ailing, And every heart is sick. (6) From head to foot No spot is sound: All bruises, and welts, And festering sores— Not pressed out, not bound up, Not softened with oil. (7) Your land is a waste, Your cities burnt down; Before your eyes, the yield of your soil Is consumed by strangers— A wasteland as overthrown by strangers! (8) Fair Zion is left Like a booth in a vineyard, Like a hut in a cucumber field, Like a city beleaguered. (9) Had not the LORD of Hosts Left us some survivors, We should be like Sodom, Another Gomorrah. (10) Hear the word of the LORD, You chieftains of Sodom; Give ear to our God's instruction, You folk of Gomorrah! (11) "What need have I of all your sacrifices?" Says the LORD. "I am sated with burnt offerings of rams, And suet of fatlings, And blood of bulls; And I have no delight In lambs and he-goats. (12) That you come to appear

ישעיהו אי:אי-כייז

(א) חַזוֹן יִשְׁעָיֵהוּ בֶּן־אֲמֹוֹץ אֲשֵׁר חַוָּה עַל־יִהוּדָה וִירוּשֶׁלָ ם בִּימֵי עוֹיַהוּ יוֹתֵם אַחַז יָחָזְקַיָּהוּ מַלְכֵי יִהוּדָה: (ב) שָׁמִעוּ שֵׁמַיִם וָהַאָזִינִי אָרֵץ כִּי יָהוָה דָבֵּר בַּנִים גַּדְּלְתִּי וְרוֹמֵּמְתִּי וְהָם פַּשִׁעוּ בֵי: (ג) יַדָע שׁוֹר קֹנֶהוּ וַחָמוֹר אֶבִוּס בִּעַלִיו יִשְׂרַאֵל לֹא יַדְע עַמִי לֹא הַתַּבּוֹנָן: (ד) הַוֹי ן גַּוֹי חֹטָא עַם כַּבַד עוֹן זרע מַרעִים בּנִים מַשְׁחִיתִים עזְבֵּוּ אַת־יִהוָה נָאַצוּ אַת־קדושׁ יִשְׂרַאֵל נַזְרוּ אַחוֹר: (ה) עַל מֶה תָכֵּוּ עִוֹד תּוֹסֵיפוּ סַרָה כַּל־רָאשׁ לַחַלִּי וְכַל־לָבֵב דַּוַי: (ו) מְכַּף־רָגֵל וְעַד־ראשׁ אֵין־בָּוֹ מָתֹם פָּצַע וְחַבּוּרָה וּמַכֵּה טָרָיָה לֹא־זֹרוּ וְלָא חָבַּשׁוּ וְלָא רָכְּכַה בַּשַּׁמַו: (ז) אַרצָכֶם שָׁמִמֹה עריכָם שָׂרְפָוֹת אַשׁ אַדְמַתִּכָּם לְנֵגִדְּכֵם זַרִים אֹכָלִים אֹתָה וּשִׁמַמָה כִּמַהְפָּכַת זַרִים: (ה) וְנוֹתְרָה בַת־צִיּוֹן כִּסְכֵּה בָכַרֶם כִּמְלוּנֵה בִמְקְשֵׁה כְּעֵיר נָצוּרָה: (ט) לוּלֵי יָהוָה צְבֹאוֹת הוֹתִיר לֵנוּ שַׂרִיד כִּמְעֵט כִּסְדָם הַיִּינוּ לַעֲמֹרָה דַמִינוּ: (ס) (י) שָׁמְעָוּ דְבַר־יְהָוָה קְצִינֵי סְּדְם האזינו תורת אלהינו עם עמרה: (יא) לַמַה־לֵּי רֹב־זָבָחֶיכֶם יֹאמֵר יָהֹוָה שַּׁבַעְתִּי עלות אַילִים וחלב מריאַים ודָם פַּרִים וּכְבַשֵּׁים וְעַתּוּדָים לְאׁ חַפַּצְתִּי: (יב) כִּי תַבאוּ לָרַאוֹת פַּנֵי מִי־בָקשׁ זֵאת מִיַּדְכֵם רמס חצרי: (יג) לא תוסיפו הביא מָנָחַת־שַּׁוָא קְטָרֵת תּוֹעָבֵה הָיא לֵי חָדֵשׁ וַשַּבַּת קרא מִקרָא לא־אוּכַל אָוַן וַעֲצַרָה: (יד) חַדְשֵׁיכֵם וּמוֹעֲדֵיכֶם שַׂנָאָה נַפִּשִּׁי הַיִּוּ עַלִי לַטְרַח נִלְאֵיתִי נִשְׂא: (טו) וּבְפַרְשְׁבֶם כַּפִּיכָׁם אַעַלִים עִינַיֹּ מִכָּם גַם כִּי־תַרבִּוּ

before Me— Who asked that of you? Trample My courts (13) no more; Bringing oblations is futile, Incense is offensive to Me. New moon and sabbath, Proclaiming of solemnities, Assemblies with iniquity, I cannot abide. (14) Your new moons and fixed seasons Fill Me with loathing; They are become a burden to Me, I cannot endure them. (15) And when you lift up your hands, I will turn My eyes away from you; Though you pray at length, I will not listen. Your hands are stained with crime—(16) Wash yourselves clean; Put your evil doings Away from My sight. Cease to do evil; (17) Learn to do good. Devote yourselves to justice; Aid the wronged. Uphold the rights of the orphan; Defend the cause of the widow. (18) "Come, let us reach an understanding, says the LORD. Be your sins like crimson, They can turn snow-white; Be they red as dyed wool, They can become like fleece." (19) If, then, you agree and give heed, You will eat the good things of the earth; (20) But if you refuse and disobey, You will be devoured [by] the sword.— For it was the LORD who spoke. (21) Alas, she has become a harlot, The faithful city That was filled with justice, Where righteousness dwelt— But now murderers. (22) Your silver has turned to dross; Your wine is cut with water. (23) Your rulers are rogues And cronies of thieves, Every one avid for presents And greedy for gifts; They do not judge the case of the orphan, And the widow's cause never reaches them. (24) Assuredly, this is the declaration Of the Sovereign, the LORD of Hosts, The Mighty One of Israel: "Ah, I will get satisfaction from My foes; I will wreak vengeance on My enemies! (25) I will turn My hand against you, And smelt out your dross as with lye, And remove all your slag: (26) I will restore your magistrates as of old, And your counselors as of yore. After that you shall be called City of Righteousness, Faithful City." (27) Zion shall be saved in

תִפַּלָה אֵינֵנִי שֹׁמֵעַ יִדִיכֵם דַּמִים מָלֵאוּ: (טז) רַחַצוּ הָזַכּוּ הַסֵירוּ רִעַ מַעַלְלֵיכֵם מְנֵגֵד עֵינֵי חָדַלִּוּ הַרֵעַ: (יז) לִמְדָוּ הֵיטֵב דְּרְשִׁוּ מִשְׁפַּט אַשְׁרוּ חַמְוֹץ שָׁפָטִוּ יַתֹּוֹם רִיבוּ אַלְמַנָה: (ס) (יח) לְכוּ־נֵא וְנַוֶּכְחָה יאׁמֵר יִהנֵה אִם־יֵהִיּוּ חטאיכם כַשׁנִים כַשׁלָג יַלבּינוּ אִם־יַאָּדִימוּ כַתּוֹלֵע כַּצֵּמֶר יִהְיִוּ: (יט) אָם־תֹּאֹבִוּ וּשְׁמַעְהָם טִוּב הַאַרֵץ תּאֹכֵלוּ: (כ) וְאָם־הְּמָאֲנָוּ וּמְרִיתֶם חֲרֶב הְאֻכָּלוּ כֵּי פִּי יָהוָה דָבֵּר: (ס) (כא) אֵיכַה הַיָּתָה לְזוֹנְה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין בה וְעַתַּה מָרַצִּחִים: (כב) כַּסְפֵּךְ הָיָה לְסִיגִים סַבָאָךְ מַהָּוּל בַּמֵיִם: (כג) שַׂרָיִדְ סוֹרְרִים וחברי גַּנּבִים כַּלּוֹ אֹהָב שׁחד ורֹדֵף שׁלְמֹנֵים יָתוֹם לָא יִשְׁפֿטוּ וְרֵיב אַלְמָנַה לְא־יַבוֹא אַלִיהַם: (פ) (כד) לַכַּן נָאָם הַאַדוֹן יִהוָה צבאות אביר ישראל הוי אנחם מצבי וֹאָנַקמָה מֵאוֹיָבֵי: (כה) וְאַשִׁיבַה יַדִּל עַלִּיִדְ וָאֶצְרָף כַּבָּר סִיגֵיִדְ וְאָסִירָה כַּל־בִּדִילֵיִדְ: (כו) וְאַשִּׁיבָה שֹׁפְטַיִּךְ כָּבַרִאשׁנֵה וְיעֲצֵיִךְ כַבַּתַּחַלָּה אַחַרִי־כָּן יִקּרָא לְדְּ' עֵיר הַצְּׁדָק קריה נאמנה: (כז) ציון בִּמִשְׁפֵּט תִּפַּדָה וָשָׁבֶיהָ בִּצְדָקָה: the judgment; Her repentant ones, in the retribution.

